

Ποιός είναι θυμώδης και φιλόνικος;

Τα αίτια του θυμού είναι οι

δοσοληψίες, το να κάνει κάποιος το θέλημα του, το να θέλει να κάνει το δάσκαλο και να θεωρεί τον εαυτό του συνετό. Αυτά, αν τα κόψει κανείς, ατονεί το πάθος. Και αυτό ακριβώς μας λέει ο αββάς Σισώης. Όταν τον ρώτησε κάποιος αδελφός «γιατί τα πάθη δεν φεύγουν από μένα», αποκρίθηκε· «γιατί τα σκεύη τους, δηλαδή τα αίτια, βρίσκονται μέσα σου. Δώσε τους λοιπόν πίσω τον αρραβώνα και φεύγουν». Π.χ. αν κάποιος ανάψει από θυμό, αλλά αμέσως συνέλθει και κατηγορήσει τον εαυτό του και ζητήσει συγνώμη από τον αδελφό, με τον οποίο θύμωσε, αυτός δεν χαρακτηρίζεται φιλόνικος και εριστικός. Κι αυτό, γιατί αυτός βρίσκει το σωστό δρόμο και σταματάει τη φιλονικία. Εφόσον κατέκρινε τον εαυτό του και συμφιλιώθηκε με τον αδελφό του, σ'αυτόν η φιλονικία δεν έχει θέση. [\(περισσότερα...\)](#)